

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2016 r. Fútbol Club Barcelona/Komisja**(Sprawa T-865/16)**

(2017/C 030/65)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset i A. Selles Marco)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz niektórych klubów piłkarskich;
- pomocniczo stwierdzenie nieważności art. 4 i 5 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 49 TFUE w związku z art. 107 i 108 TFUE, a także art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim całe rozumowanie przeprowadzone w zaskarżonej decyzji opiera się na przepisach krajowych ograniczających swobodę przedsiębiorczości.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim Komisja i) nie przeprowadziła analizy odliczeń mających zastosowanie w zależności od stawki podatkowej dla każdego rodzaju podmiotów, ii) nie działała bezstronnie poprzez uwzględnienie dowodów obciążających i odciążających i w związku z tym iii) błędnie stwierdziła, że wystąpiła korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję i) zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań poprzez nakazanie zwrotu podniesionej pomocy, mając na uwadze, że wobec zachowania hiszpańskich organów administracji i czasu trwania procedury klub FC Barcelona mógł mieć uzasadnione oczekiwania co do zgodności z prawem uregulowań podatkowych, którym podlegał i ii) podstawowej zasady pewności prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie, w jakim Komisja nie uwzględniła faktu, że pomoc jest uzasadniona wewnętrzną logiką systemu podatkowego.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 108 ust. 1 TFUE i art. 21 – 23 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9) w zakresie, w jakim Komisja nakazała zwrot istniejącej pomocy bez poszanowania procedury mającej zastosowanie do tego typu pomocy.